

Uitspraak Commissie van Beroep KNZB

Beroepszaak: BER 25-001

De beklaagde is op 10 januari 2025 in beroep gekomen van de volgende uitspraak van de Tuchtcommissie gewezen onder nummer 96154 op de klacht van de aanklager van de KNZB:

Datum uitspraak: 10 januari 2025
Wedstrijd: ZPC Amersfoort H6 – ZEW-Triton (SG) H1 op 14 december 2024
Overweging: gewelddadig gedrag met risico op letsel bij tegenstander c.q. (zeer) ernstig letsel toebrengen (wangedrag L9.1).
Uitspraak TC: niet deelnemen aan alle bindende waterpolowedstrijden voor de periode waarin het team waarvoor de beklaagde als vaste speler staat of wordt opgegeven 2 bindende competitiewedstrijden moet spelen.

1. De Commissie van Beroep heeft de zaak van de beklaagde behandeld op 3 februari 2025. De Commissie van Beroep is als volgt samengesteld: mr. J. Anema, voorzitter, mr. D. Schwartz, lid en mr. F.L. Cavalle-van der Ham, secretaris. De heer mr. R. Brouwer was ter zitting aanwezig als ondersteunend secretaris van de Commissie van Beroep.
2. De Commissie van Beroep heeft kennisgenomen van de op de zaak betrekking hebbende processtukken, waaronder het verweer bij de Tuchtcommissie en het beroepschrift van de beklaagde en een aanvullende verklaring van scheidsrechter R. Ter zitting zijn verschenen de beklaagde, de heer W., lid van de waterpolocommissie van ZEW-Triton en ploeggenoot van de beklaagde, en scheidsrechter M.
3. In het tuchtformulier beschrijft scheidsrechter M. het handelen van de beklaagde tijdens de hierboven genoemde wedstrijd onder meer als volgt: *"Blauw in de aanval. B4 breekt door in de contra en ligt helemaal voor W5, zwemt borstcrawl. Ik zie B4 tijdens de borstcrawl zijn been boven water verschijnen, hem zijn knie intrekken en daarna zijn been uitstrekken ('schoppen'). Ik zie W5, die achter hem ligt, zijn hoofd naar achter bewegen en het uitroepen. Daarop geef ik de UMV. Ik heb geen contact waargenomen, dus waar ik eerder in dit formulier verklaar dat de ander werd geraakt, bedoel ik te zeggen dat hij zegt te zijn geraakt, maar ik het niet zeker weet. Spelers begonnen daarna in het water onderling naar elkaar te roepen, maar op afstand en zonder dat er beledigingen werden geuit of iets dergelijks. Ik zag W5 na deze interactie nog meermaals aan zijn gezicht voelen, hij gaf aan te bloeden, waarop ik hem bij me riep, maar toen ik vaststelde dat hij geen bloedende wond had heb ik hem verder laten spelen. Later gaf hij aan dat er een stukje tand was afgebroken."* en *"W5 heeft verklaard in zijn gezicht te zijn geschopt en aangegeven dat er een stukje tand is afgebroken. Hij vond het vervelend dat B4 geen excuses heeft aangeboden. B4 is zich van geen kwaad bewust en zegt dat hij W5 niet heeft geraakt en dat daar ook geen reden toe zou zijn, daar hij volledig was doorgebroken. Is van mening dat ik word belazerd en hem deze kaart is aangenaaid. De reden dat ik een UMV gaf in plaats van een UMV-4 was omdat er sprake was van een gevaarlijke zwembeweging boven water, maar ik niet zeker ben van de intentie om letsel toe te brengen of daadwerkelijk een schop uit te delen."*
4. In zijn verweerschrift in de procedure bij de Tuchtcommissie heeft beklaagde onder meer geschreven: *"Ik wil daarbij allereerst aangeven dat er mogelijk een verwarring bestaat omtrent de betrokken speler: volgens mij en mijn teamgenoten was het niet W5, maar W9 die bij het voorval betrokken was. Deze onduidelijkheid is van belang, omdat het de kern van de vermeende overtreding ter discussie stelt. Verder wil ik onderstrepen dat uit het scheidsrechtersrapport blijkt dat er geen direct contact is waargenomen en dat er geen melding van letsel in het wedstrijdformulier staat. Dit roept serieuze vragen op over de feitelijke toedracht van het incident. Tijdens de wedstrijd kwam speler W9 (ZPC Amersfoort H6) op mij over als een emotionele speler die zijn onvrede niet alleen naar ons, maar ook naar zijn medespelers liet blijken. In de vierde periode nam zijn frustratie zichtbaar toe. Kort voordat hij mij benaderde, verstoorde hij zelf een aanval van zijn team, wat uitmondde in luide protesten richting de scheidsrechter."*

Nadat de tegenpartij een aanval niet succesvol afrondde, kreeg ik de bal in bezit en zette ik langs de linkerkant een sprint in. Ik had daarbij een voorsprong op speler W9. Tot mijn verbazing onderbrak de scheidsrechter plotseling het spel, mede omdat speler W9 luid protesteerde en een rode kaart eiste. Ook volgens mijn teamgenoten en coach vond er echter geen onregelmatigheid plaats.

Na de spelonderbreking vroeg ik de scheidsrechter naar de reden van mijn rode kaart. Hij gaf aan te denken een schoppende beweging te hebben waargenomen, maar in het scheidsrechtersrapport staat ook dat hij geen direct contact heeft gezien. Evenmin werd er op het moment zelf, of in het wedstrijdformulier, melding gemaakt van daadwerkelijk letsel.

Speler W9 beweerde echter dat zijn tand zou zijn afgebroken door een schop. Normaal gesproken zou een dergelijk serieus letsel direct merkbaar zijn en in het wedstrijdformulier worden genoteerd. Nu hier geen vermelding van is gemaakt, ontstaat voor mij de indruk dat het incident niet op concrete feiten berust. Bovendien heb ik zelf niets gevoeld van dergelijk contact. Als een tand afbreekt, zou ik dat toch echt gevoeld moeten hebben.”

5. In haar beslissing van 10 januari 2025 komt de Tuchtcommissie tot de volgende conclusie:

“De scheidsrechter heeft heel duidelijk een schoppende beweging waargenomen. Beklaagde betwist dit op zichzelf niet maar betwist uitsluitend dat zijn schoppende beweging raak was en/of letsel heeft veroorzaakt. Dat laat de scheidsrechter overigens ook in het midden. Het maakt voor een schoppende beweging niet uit of deze raak was of letsel heeft veroorzaakt. De enkele beweging is al norm overschrijdend. De tuchtcommissie acht een onvoorwaardelijke schorsing van twee wedstrijd passend.”

6. De beklagde verklaart in zijn beroepschrift concluderend:

“De kern van mijn bezwaar is dat er geen sprake is geweest van een schoppende beweging en dat bovendien de betrokken speler in de rapportage niet juist is vastgesteld. De beschuldiging berust grotendeels op een misinterpretatie en mogelijke beïnvloeding van de scheidsrechter door de luid protesterende thuispartij. Ik acht het derhalve onredelijk om mij een schorsing op te leggen, wanneer fundamentele feiten niet zijn vastgesteld en de rapportage zelf tegenstrijdig is.”

7. Scheidsrechter R. heeft in een bericht van 17 januari 2025 aanvullend verklaard dat hij niets van het specifieke voorval heeft gezien, maar wel zijn collega steunt in diens waarneming, zoals hij die gerapporteerd heeft.
8. Ter zitting komt allereerst de stelling van de beklagde aan de orde, dat niet W5, zoals gerapporteerd, maar W9 de betreffende tegenstander was. Scheidsrechter M. kan dat op basis van een gezichtsvergelijking via Sportlink beamen. Overigens verklaart de heer M. dat de beklagde borstcrawl zwemmend in de contra aanval ging en dat zijn tegenstander ter hoogte van zijn voeten lag, toen de heer M. een duidelijke strekking van het been van de beklagde waarnam. Het feit dat de tegenstander zijn hoofd naar achteren bewoog speelde ongetwijfeld mee in zijn oordeel tot het geven van een UMV, aldus de heer M. Overigens bevestigt de heer M. dat de beklagde met de bal aan het opzwemmen was en daarbij niet op zijn tegenstander lette, door bijvoorbeeld op hem te wachten of door achterom te kijken. De heer M. omschrijft de tegenstander als ‘een handige speler’, daar waar beklagde en de heer W. de tegenstander als een emotionele speler omschrijven, die gefrustreerd was omdat hij eerder zelf een aanval van zijn team verstoord. De beklagde en de heer W. verklaren dat de beklagde in de counter opzwom met een vrij speelveld voor zich en dat hij geen enkele reden had om een schoppende beweging te maken. De beklagde ontkent nogmaals op enig moment fysiek contact gezocht te hebben met zijn tegenstander en overigens niets gemerkt te hebben van enig fysiek contact. De heer M. heeft de tegenstander na het voorval gesproken en constateerde dat de tegenstander geen bloedende wond had. Later gaf de tegenstander te kennen dat er een stukje tand was afgebroken, maar dat kon de heer M. niet beoordelen.
9. De Commissie van Beroep overweegt als volgt. De norm die de Commissie van Beroep hanteert is de volgende. Een al of niet geslaagde bewust gerichte poging om de tegenstander te raken, waardoor het risico ontstaat dat daardoor de tegenstander geblesseerd wordt, beschouwt de Commissie van Beroep als een ernstige overtreding. In deze zaak hecht de Commissie van Beroep waarde aan de observatie van de scheidsrechter dat hij geen contact heeft waargenomen tussen het been/de voet van de beklagde en het

hoofd van de tegenstander. De reden dat scheidsrechter M. een UMV in plaats van een UMV4 gaf was omdat er naar zijn zeggen sprake was van een gevaarlijke zwembeweging boven water, maar dat hij niet zeker was of de beklaagde de intentie had om letsel toe te brengen of daadwerkelijk een schop uit te delen. Op grond van hetgeen met name ter zitting is verklaard is voor de Commissie van Beroep komen vast te staan dat de beklaagde borstcrawl zwemmend een zodanige beweging met zijn been heeft gemaakt dat scheidsrechter M. die als trappend/schoppend beoordeeld heeft, waarbij het feit dat de tegenstander zijn hoofd naar achteren bewoog en deed voorkomen dat hij geraakt was een rol speelde in de beoordeling van de heer M. Voor de Commissie van Beroep is niet komen vast te staan dat de beklaagde zijn tegenstander met zijn voet/been geraakt heeft, dan wel de opzet daartoe had. Wel is de Commissie van Beroep van oordeel dat de door scheidsrechter M. beschreven beenbeweging van de beklaagde als onbesuisd/onbeheerst spel te gelden heeft en zij is het met de Tuchtcommissie eens dat daarvoor een schorsing van 2 wedstrijden passend is.

De Commissie van Beroep beslist derhalve als volgt:

De Commissie van Beroep bevestigt de bestreden uitspraak van de Tuchtcommissie van 10 januari 2025.

Nieuwegein, 5 februari 2025

mr. J. Anema, voorzitter,
mr. D. Schwartz, lid,
mr. F.L. Cavalje-van der Ham, secretaris